ta olli ärrakaddunud. Laps wastas lapse wisil: „Ma joosin oue, ja üks „saur hal koer tulli ja wõttis tagga kue „kraest mind kinni, ja kandis mind suus „ärra, jõest ja põsadest läbbi ja wiis „mind ühhe põsa alla, kus paljo kutsikad „kous ollid" Eest lapse juttust moistis iggaüks, et hunt tedda olli ärrakañnud, ja omma pessasse winud. „Agga, kust „sa siis sua said, küsisid wannemad — „Se wanna koer, ütles laps, tõi ühhe „päwa, ühhe lamba talle, teise päwa „ühhe persa ja muud, kutsikattele, ja „minna sõin seal ka; kül olli punnene ja „maage lihha." — „Agga eks sul ol„nud külm?" — „Olli ka, kui wanna „koer ärraläks, agga kui jälle tulli, siis „heitis kutsikatte kõrwa, ja siis olli soe „kül" — „Kust sa siis nenda käest ja „silmist kistud olled?" — „Kutsikad „mängisid minnoga, ja kiskid keppadega, „et hirmus kibbe olli" — „Eks sa siis „sanud ärratullema?" — Ei sanud; „kutsikad ja wanna koer piddasid kin„ni" — „Kuida sa siis wimaks peäsid?" — „Wanna koer läks jälle üks„kord ärra, ja siis ma peästsin häddaga „kutsikatte käest, hakkasin pimmedas „joosma; kül olli külm, kül nutsin, senni „selle mehhe kätte sain, kes mind koi„wiis." —

Nenda räkis se laps, ja iggaüks panni sedda immeks. Se olli nüüd selge kül, et se laps hunti pessas olli olnud, ja et hunt tedda omma poiadele olli wi„nud. Küllab temma ehk tahtis tedda mur-